

2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ : Παγκόσμια Ημέρα Παιδικού Βιβλίου

« ΜΕ ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΜΑ ΠΑΜΕ ΝΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΟΥΜΕ ΤΗ ΖΩΗ» Sartre

« ΜΕ ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΜΑ ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΑΣΤΕ ΣΕ ΕΝΑ ΑΓΝΩΣΤΟ ΣΥΜΠΑΝ»

Bettelheim

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Το 1^ο Νηπ/γείο εκπονεί φέτος πρόγραμμα φιλιαναγνωσίας με τίτλο: « ΗΤΑΝ ΛΕΕΙ ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ» . Ένα πρόγραμμα που τυπικά θα μας απασχολήσει 5 μήνες αλλά ουσιαστικά ξεκίνησε από την 1^η μέρα και θα τελειώσει την τελευταία και που το « δουλεύουμε» κυρίως μέσα από παραμύθια που αρέσουν στα παιδιά.

Η Άννα Κατσίκη-Γκίβαλου αναφέρει ότι η Λογοτεχνία , μέσα από τη μυθοπλασία προβάλλει, θίγει, σχολιάζει φαινόμενα, καταστάσεις, ζητήματα, προβλήματα που αφορούν κοινωνικά σύνολα αλλά και τον κάθε αναγνώστη ξεχωριστά. Συνιστά μια μορφή διαμεσολάβησης ανάμεσα στο μικρό μαθητή και τον ιστορικοκοινωνικό του χώρο, αφού εμπλεκόμενος στην ιστορία της ανάγνωσης, αναγνωρίζει στο λογοτεχνικό κείμενο ιδέες, θέματα ή γεγονότα που ο ίδιος έχει βιώσει ή τον έχουν απασχολήσει....

Το κείμενο-βιβλίο πρέπει να προκαλέσει το ενδιαφέρον του παιδιού , ώστε να ανοίξει ένα διάλογο μαζί του.... « Να σκεφτεί- όπως θα έλεγε και ο Roulet- τις σκέψεις του άλλου. Να ανταλλάξει την υποκειμενικότητά του με εκείνη ενός άλλου».

Έτσι και με αφορμή τα παραμύθια

Να πώς γιόρτασε το Νηπιαγωγείο μας (αφιερώνοντας έξι μαθήματα) αυτή τη μέρα.

Παραμύθι: « Ο ΜΙΚΡΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΤΩΝ ΒΡΑΧΩΝ»

ΖΩΓΡΑΦΙΣΑΜΕ ΜΕ ΚΑΡΒΟΥΝΟ ΠΑΝΩ ΣΕ ΒΡΑΧΟ, όπως ο μικρός ζωγράφος...

Πρώτα όμως καθίσαμε στη « Γωνιά της Ανάγνωσης» και ακούσαμε το παραμύθι

ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ

Τι άκουσμα μου γέννησε το παραμύθι; Τι ήχους άκουσα;

Δ.Γ: ήχο από βουβάλι που τρέχει γρήγορα επειδή θέλουν να το πιάσουν οι κυνηγοί.

ΚΩΝ.Φ: ήχο από πέτρες που χτυπιούνται για ένα ξυλάκι που θα γίνει πινέλο.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ: ήχο από το κόκκινο κεραμίδι που το τρίβανε στο βράχο

ΣΩΤΗΡΗΣ: το «σσςς» που κάνει η φωτιά που καίγεται

ΟΔΥΣΣΕΑΣ: τον ήχο που κάνει το κάρβουνο που γράφει στους βράχους.

Δ.Γ: ακούω τα ζουζούνια ... ΣΩΤΗΡΗΣ: ακούω το « φεγγαράκι μου λαμπρό»

Τι μυρωδιά μου έφερε το παραμύθι;

Κ.Φ: της φράουλας, του βράχου ... μυρωδιά από λουλούδια

Δ.Γ και ΣΩΤ. Του βράχου που μυρίζει χώμα γιατί είναι χτισμένος σε χώμα

Δ.Γ: από δέρμα ζώου, τη μυρωδιά του ταύρου, μυρωδιά από αίμα

Δ.Β: τη μυρωδιά του κάρβουνου

Τι γεύση μας άφησε;

ΙΩΑΚΕΙΜ: γεύση από πέτρα ΣΩΤΗΡΗΣ: γεύση από μούρα **Τι χρώμα μου έφερε στο νου;**

ΠΑΙΔΙΑ: κόκκινο γιατί σκοτώνουν ζώα (αίμα) και γιατίμίλαγε για φράουλες
ΑΝ Ο ΜΙΚΡΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΗΤΑΝ ΦΙΛΟΣ ΣΑΣ ΤΙ ΔΩΡΟ ΘΑ ΤΟΥ ΚΑΝΑΤΕ ΣΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ ;

ΣΩΤΗΡΗΣ: ένα κάρβουνο για να ζωγραφίζει

Δ.Γ: κόκκινο για να βάλει στη ζωγραφιά του γιατί δεν έχει

ΓΕΩΡΓΙΑ: χαρτιά για να ζωγραφίζει

Δ.Γ: θα του έφτιαχνα ένα τζάκι με φωτιά από ξύλα για να μην του ορμάνε τα ζώα. Να κρατάει τη φωτιά . Κι ένα καλό πινέλο για να ζωγραφίζει

ΣΩΤΗΡΗΣ: ένα κόκκινο κεραμίδι για να το τρίψει στους βράχους

ΚΩΝ/ΝΟΣ: μια γατούλα να την έχει να τρώει τα ποντίκια

ΟΔΥΣΣΕΑΣ: μία σκάλα για να ανεβαίνει στο ταβάνι και να ζωγραφίζει

Δ.Γ: θα του αγοράζα ένα παγκάκι αλλά με πολλά μαξιλάρια για να κοιμάται και μια κουβερτούλα

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΤΩΝ ΒΡΑΧΩΝ ΜΑΣ ΕΜΑΘΕ ΝΑ ΦΤΙΑΧΝΟΥΜΕ ΠΙΝΕΛΟ

Τα παιδιά « χτύπησαν» ξύλα , έφτιαξαν πινέλα και ζωγράρισαν με αυτά...

Μια πέτρα έσπασε από το χτύπημα.....

Ζωγραφίσαμε με τα πινέλα που φτιάξαμε...

Μιμηθήκαμε τις ζωγραφιές του βιβλίου , τις φτιάξαμε και τις βάλαμε στο ταμπλό της γωνιάς μας .. Έπειτα τρίψαμε κόκκινο κεραμίδι στον βράχο και το φυλάξαμε μήπως και καταφέρναμε να βρούμε λίγο αίμα (από κοτόπουλο) να τα αναμείξουμε και να φτιάξουμε το κόκκινο όπως εκείνος..

Θεωρώ πως τα παιδιά απέδωσαν τέλεια τα σχέδια του μικρού ζωγράφου με τους κύκλους και τις τελείες..

29-3-16 « ΕΝΑΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΜΕΝΟΣ ΛΥΚΟΣ»

Αλήθεια τι σημαίνει καλλιεργημένος:

ΠΑΟΛΑ: ότι διαβάζει μία ώρα

ΟΔΥΣΣΕΑΣ: ότι γράφει μαθηματικά

Δ.Γ: ότι βάφει όλη μέρα

ΣΩΤΗΡΗΣ: ότι διαβάζει κάθε μέρα

ΠΑΟΛΑ: θα πει ότι μαθαίνω γράμματα. Θα με αγαπάει η δασκάλα όταν μαθαίνω γράμματα.

ΠΑΡΑΜΥΘΑΣ προτείνουν τα ζώα να γίνει ο λύκος. Τι θα πει παραμυθάς;

ΚΩΝ.Φ: αυτός που διαβάζει πολλά παραμύθια

ΠΑΟΛΑ: αυτός που έχει γράμματα

ΚΩΝ.Φ: έχει πολλά παραμύθια σπίτι του

.....
ΤΙ ΜΑΣ ΧΑΡΙΖΕΙ ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΜΑ ;

ΠΑΟΛΑ: κάνει καλό στο στομάχι μας

ΚΩΝ.Φ: να μάθουμε γράμματα, να μορφωνόμαστε, μας δίνει χαρά

ΠΑΟΛΑ: γιατί είναι ωραίο να διαβάζεις. Το διάβασμα είναι διασκέδαση. Μας δίνει αγάπη για τα παιδιά και για την υγεία όλου του πλανήτη, μας κάνει έξυπνους.

ΑΝΑΔΙΗΓΗΣΗ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ (τα παιδιά αναδιηγούνται την ιστορία βλέποντας τις ασπρόμαυρες φωτοτυπημένες εικόνες και δείχνοντας...)

**Με αφορμή αφίσες εκδοτικών οίκων: ΤΙ ΚΑΝΩ ΜΕ ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ:
Φτιάξαμε το « ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΔΕΝΤΡΟ»**

ΜΕ ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ.:

ΟΔΥΣΣΕΑΣ: φαντάζομαι ότι είμαι αόρατος

ΠΑΟΛΑ: φαντάζομαι ότι είμαι ένα φοβερό πουλί και διασκεδάζω με τα σύννεφα

ΔΗΜ.Β: ονειρεύομαι ότι παίζω κυνηγητό με το βασιλιά των λιονταριών στη ζούγκλα του Αμαζονίου

ΚΩΝ.Φ: νομίζω ότι είμαι μία γοργόνα και κολυμπάω στο νερό με τα ψαράκια

ΚΡΙΣΤΙ: με ένα βιβλίο γίνομαι

στρουμφάκι στο Στρουμφοχωριό και παίζω μπάλα με τον Γκρινιάρη

ΓΙΩΡΓΟΣ.Ρ: ονειρεύομαι ότι παίζω με τα τρία γουρουνάκια κρυφτό

Δ.Κ: ότι είμαι λαγός του Πάσχα και φέρνω Πασχαλινά αυγά στα παιδιά

ΓΕΩΡΓΙΑ: πηγαίνω με τη Ραπουζέλ στο δάσος να μαζέψουμε λουλούδια

ΣΩΤΗΡΗΣ: γίνομαι ένας μάγος και μεταμορφώνω ένα κλόουν σε ναύτη

Δ.Γ: γίνομαι πειρατής και ταξιδεύω να βρω θησαυρούς στη θάλασσα

ΣΑΡΑ: ονειρεύομαι ότι είμαι μια νεράιδα και πετάω

ΚΩΝ/ΝΟΣ: παίζω μπάλα με τα ψάρια στη θάλασσα

ΑΝΤΩΝΗΣ: πάω με το λιοντάρι βόλτα στη ζούγκλα

ΜΑΝΤΕΨΕ ΠΟΙΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΖΩΓΡΑΦΗΣΑ

Τα παιδιά ζωγράρισαν το αγαπημένο τους παραμύθι. Οι φίλοι τους μάντεψαν ποιο είναι (αν και κάποιες πληροφορίες διέρρευσαν την ώρα της ζωγραφικής) ;

Έπειτα κλείσαμε τις ζωγραφιές μας « ΣΤΟ ΒΑΛΙΤΣΑΚΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ» ποιος ξέρει; Ίσως κάποια μέρα, μετά από χρόνια , περάσουμε από το νηπιαγωγείο για να θυμηθούμε τα παλιά. Και τότε θα δούμε το βαλιτσάκι και θα το ανοίξουμε για να θυμηθούμε το αγαπημένο μας παραμύθι αλλά και των φίλων μας

Ο ΔΙΣΚΟΣ ΤΗΣ ΦΑΙΣΤΟΥ

Το αρχαιότερο παγκόσμιο δείγμα γραφής που κανείς ακόμα δεν κατάφερε να διαβάσει. Γραμμένο με ιερογλυφικούς χαρακτήρες, μετρά 38 αιώνες.

Άσχετα με το περιεχόμενό του, αποτελεί την πρώτη απόδειξη τυπογραφίας της ανθρωπότητας και γι αυτό έχει βαρύνουσα σημασία.

Πήγαμε στο χάρτη και βρήκαμε την Φαιστό γιατί την Κρήτη την γνωρίζουμε καλά από πολλά μαθήματα...

ΚΟΙΤΑΞΑΜΕ ΚΑΛΑ ΤΟΝ ΔΙΣΚΟ ΤΗΣ ΦΑΙΣΤΟΥ.....

ΦΤΙΑΞΑΜΕ ΕΝΑΝ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΚΑΙ ΣΚΑΛΙΣΑΜΕ ΣΥΜΒΟΛΑ ΠΟΥ ΕΙΔΑΜΕ ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Ο δίσκος της Φαιστού και τα Λίμερικ του Σεφέρη μας έδωσαν την αφορμή να φτιάξουμε κι εμείς δικά μας Λίμερικ.

ΠΑΟΛΑ και ΚΩΝ.Φ:

Ήταν μια ιστορία αστεία

Που έκανε μια αμαρτία.

Έκλεψε ένα βιβλίο,

Από των παιδιών το σχολείο.

Ετούτη η ιστορία η αστεία.

Δ.Γ: ήταν ένα γράμμα πονηρό

που δεν ήξερε να πει το «ο».

Και μπήκε στην ομάδα

μαζί και με τη μπάλα.

Ετούτο το γράμμα το πονηρό.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ και ΚΩΝ.Φ: ήταν ένα χαζό πουλί
Που δεν ήξερε τι να πει.
Πέταξε πάνω από ένα «πι»
Και σταμάτησε σε ένα ταξί.
Το πουλί που δεν ήξερε τι να πει

ΣΩΤΗΡΗΣ: ήταν μια χαρούμενη γάτα
Που δεν ήξερε να πει το «κάπα»
Και διάβασε ένα παραμύθι
Για το κουκί και το ρεβίθι .
Ετούτη η χαρούμενη γάτα
Που δεν ήξερε να πει το «κάπα»

ΓΕΩΡΓΙΑ και Δ.Κ: ήταν ένα αρχαίο αγγείο
Μέσα σε ένα πλοίο
Το έστειλαν στην Κρήτη
Να μην το βρουν οι «τύποι»
Μα βούλιαξε το πλοίο
Κι έσπασε το αγγείο.
Το αρχαίο αγγείο , που ταξίδευε με πλοίο .

ΧΩΡΙΣΤΗΚΑΜΕ ΣΕ ΔΥΟ ΟΜΑΔΕΣ και κάθε ομάδα ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΕ « ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΕΙ-ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙ» ΤΟΝ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΔΙΣΚΟ , ΤΟΝ Δίσκο της Κυπαρισσίας

Α ΟΜΑΔΑ: « Ένας κυνηγός, βρήκε ένα ελάφι στο δάσος και το κυνήγησε να το πιάσει, για να το πάει σπίτι του και να το φάει. Αλλά όπως το έπιασε με τα νύχια του, το ελάφι τον γρατζούνισε κι έτρεξε να προλάβει να φύγει. Έτρεχε το ελάφι, έτρεχε κι ο κυνηγός. Αλλά το ελάφι κατάφερε να ξεφύγει και να πάει στη μαμά του. Και ο κυνηγός έμεινε νηστικός κι έφαγε φασολάδα, όχι κρέας.»
(ΓΕΩΡΓΙΑ, Δ.Β, Γ.Ρ, ΣΑΡΑ, ΚΩΝ.Φ, ΠΑΟΛΑ)

Β ΟΜΑΔΑ:» Έγινε έκρηξη σε ένα ηφαίστειο. Πετάγονταν πέτρες από το βουνό και βγαίνανε καπνοί. Κάποιοι άνθρωποι πήγανε κοντά να δούνε την έκρηξη .

Πήγανε από τη μεριά που δεν έτρεχε λάβα κι έτσι δεν κινδύνεψαν. Όταν τελείωσε η έκρηξη του ηφαιστείου, οι άνθρωποι προσπαθούσαν να βρουν ποιος έκανε το κανόνι να ρίχνει βόμβες από μόνο του. Και κατάλαβαν ότι δεν έριχνε το κανόνι βόμβες, αλλά ήταν οι πέτρες που πεταγόντουσαν από το ηφαίστειο.»

(Δ.Κ, Δ.Γ, ΙΩΑΚΕΙΜ, ΣΩΤΗΡΗΣ, ΑΝΤΩΝΗΣ, ΟΔΥΣΣΕΑΣ)

ΙΕΡΟΓΛΥΦΙΚΗ ΓΡΑΦΗ

Μεταξύ 3300 π Χ και 3100 π Χ ένας ακόμα λαός παρουσίασε δείγματα γραφής. Ήταν οι Αιγύπτιοι οι οποίοι ισχυρίζονταν ότι η γραφή τους ήταν Θεόσταλη , δώρο από τον θεό Θωτ προς τους ανθρώπους , με διαμεσολαβητές τους ιερείς. Αυτός είναι και ο λόγος που η γραφή τους ονομάζεται ιερογλυφική. Τα ιερογλυφικά είναι ιδεογράμματα και σήμερα υπάρχουν λαοί που γράφουν με αυτά, όπως οι Κινέζοι και οι Ιάπωνες. Οι Αιγύπτιοι έγραφαν πάνω σε φύλλα από πάπυρο, ένα φυτό που φυτρώνει στις όχθες του Νείλου.

Βρήκα πάπυρο, του έβγαλα την έξω φλούδα και χωρίσαμε το μέσα μέρος του βλαστού, σε όσο

πιο λεπτά τμήματα μπορέσαμε. Τα τοποθετήσαμε πρώτα κάθετα κι ύστερα οριζόντια, ανάμεσα σε δύο πέτρες. Έπειτα τα βάλουμε πάνω στο καλοριφέρ (αν και δεν το ανάβουμε τώρα) για να ξεραθεί και να φτιάξουμε παπυρόχαρτο. Δεν ξέρω αν θα το καταφέρουμε, όμως σίγουρα κάναμε μαθηματικά με αυτό. Το παπυρόχαρτο οι Αιγύπτιοι έχοντας το μονοπώλιο , το πουλούσαν ακριβά. Γι αυτό οι αρχαίοι λαοί κατέφυγαν στην ΠΕΡΓΑΜΗΝΗ που γινόταν από δέρμα ζώου στερεωμένο- διπλωμένο σε δύο ξυλάκια.

ΦΤΙΑΞΑΜΕ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΠΕΡΓΑΜΗΝΗ , όμως επειδή δεν μπόρεσα να βρω δέρμα ανοιχτού χρώματος για να γράψουμε με ιδεογράμματα που ήθελα, χρησιμοποίησα ύφασμα. Τα παιδιά χρησιμοποίησαν πινέλο για να γράψουν στην « περγαμηνή» και μελάνι όπως τα ιδεογράμματα της Ιαπωνικής γραφής.

**ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΔΙΑΛΕΞΑΝ ΕΝΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΑΣ ,
ΠΕΛΕΛΕΞΑΝ ΜΙΑ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗ ΖΩΓΡΑΦΙΣΑΝ . ΠΛΑΣΤΙΚΟΠΟΙΗΣΑ ΤΙΣ
ΖΩΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΒΓΗΚΑΜΕ ΣΤΗΝ ΑΥΛΗ.....**

**ΚΡΕΜΑΣΑΜΕ ΤΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΕΣ ΜΑΣ ΣΤΑ ΔΕΝΤΡΑ ΓΙΑ ΝΑ ΟΜΟΡΦΥΝΕΙ Ο
ΚΗΠΟΣ ΜΑΣ , αλλά κυρίως γιατί θέλαμε,**

**ΝΑ ΑΠΛΩΣΟΥΜΕ ΤΗ ΓΝΩΣΗ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΟΥΝ ΟΛΑ ΤΑ
ΠΛΑΣΜΑΤΑΚΙΑ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ (η γατούλα μας, οι μέλισσες, οι πεταλούδες, τα
μυρμήγκια , τα σαλιγκάρια και τα σκουληκάκια) ΠΟΣΟ ΧΡΗΣΙΜΟ ΠΡΑΓΜΑ
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΜΑ- Η ΓΝΩΣΗ- ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ**

« ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΤΕΙ» 30-3-16

Έδειξα στα παιδιά το παραμύθι και τους ζήτησα να μαντέψουν τον τίτλο και την ιστορία που διαπραγματεύεται. Παράλληλα είχα φωτοτυπήσει εικόνες του βιβλίου και τους τις έδωσα να τις βάλουν με όποια σειρά νομίζουν και να αρχίσουν την διήγηση που νομίζουν...

ΧΡΟΝΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ (μετά την ανάγνωση του βιβλίου από μένα τα παιδιά διηγήθηκαν την ιστορία όπως την διαπραγματεύεται το

βιβλίο, δείχνοντας τις εικόνες και διαβάζοντας από πάνω προς τα κάτω και από αριστερά προς τα δεξιά όπως ξέρουν)

Τίτλος παιδιών: « ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ»

ΠΑΙΔΙΑ: « Μια φορά κι ένα καιρό, σε μια βιβλιοθήκη ήταν μια κοπέλα που καθάριζε βιβλία, γιατί ήτανε παλιά και είχανε σκόνες. Στη βιβλιοθήκη ήτανε κάποια μαγικά βιβλία. Υπήρχε κι ένα βιβλίο που είχε ματάκια. Ήταν ένας άντρας που έπαιζε μουσική και τραγουδούσε ωραία. Το αγόρι αγόρασε το βιβλίο και πήγε στο λιβάδι να τραγουδήσει. Το βιβλίο ήτανε χαρούμενο γιατί άκουγε μουσική και του άρεσε. Από το μαγικό βιβλίο βγήκαν πεταλούδες, πήγανε στις σελίδες και κρυφτήκανε. Και ζήσανε αυτοί καλά και το βιβλίο καλύτερα με τον τραγουδιστή στο λιβάδι»

(ήρωας του παραμυθιού , το βιβλίο είπε ο Οδυσσεάς που πρόσεξε ότι υπάρχει σε όλες τις σελίδες του . Την ιστορία έφτιαξαν οι: ΟΔΥΣΣΕΑΣ, ΠΑΟΛΑ, ΚΩΝ.Φ)

Είπα στα παιδιά τον τίτλο και διάβασα το παραμύθι.

ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΝΑ ΜΗΝ ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΤΕΙ ;

ΠΑΟΛΑ: δεν του άρεσε το διάβασμα

ΣΩΤΗΡΗΣ: γιατί έχει σελίδες που τραγουδάνε

ΚΩΝ.Φ: γιατί δεν θέλει να το διαβάζουν όλοι οι άνθρωποι

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΤΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ « ΗΤΑΝ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΚΑΡΑΒΙ» , ΦΤΙΑΞΑΜΕ ΕΝΑ ΔΙΚΟ Μας ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ήταν ένα μικρό βιβλίο, ήταν ένα μικρό βιβλίο
Που ήταν α- α – αδιάβαστο ωε, ωε, ωε ωε.
Κι έκανε μια ανοησία, κι έκανε μια ανοησία
Που ήταν α-α-απαράδεκτη ωε, ωε, ωε ωε.
Κρύφτηκε πίσω απ τα βιβλία, κρύφτηκε πίσω απ τα βιβλία
Να μην το βρει, να μην το βρει , να μην το βρει η κυρ Αμαλία.
Και τότε ήρθε έν αγόρι, και τότε ήρθε εν αγόρι
Να δανειστεί ένα βιβλίο, να δανειστεί ένα βιβλίο, ωε, ωε, ωε , ωε.
Και πήρε σπίτι το βιβλίο, και πήρε σπίτι το βιβλίο
Που ήταν α-α-αδιάβαστο, ωε, ωε, ωε, ωε.
Και μέσα είχε τραγουδάκια και μέσα είχε τραγουδάκια
Για όλου του κο, για όλου του κο, για όλου του κόσμου τα παιδιά.
Και το βιβλίο τώρα γελάει και το βιβλίο τώρα γελάει
Και πεταλού, και πεταλού, και πεταλούδες γαργαλάει.

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟ

Έδωσα στα παιδιά πίνακες ζωγραφικής και εικόνες από αφίσες εκδοτικών οίκων . Είχα ετοιμάσει ερωτήσεις και απάντησαν σε αυτές.

Τέλος, το αφιέρωμα στο βιβλίο και ο εορτασμός του έκλεισε με μία « έκθεση» βιβλίου από διάφορα ασυνήθιστα υλικά που είχα ετοιμάσει παλαιότερα σε κάποιο άλλο Νηπιαγωγείο

Πρόκειται για βιβλία φτιαγμένα από:

Ξύλο, γυαλί, αλουμίνιο, νάilon, πλαστικό, μονωτικό κεραμοσκεπής, λινάτσα, πλακάκι, μάρμαρο (μου το έφτιαξε ένας γνωστός μου μαρμαράς με πολύ κέφι και τον ευχαριστώ)

ΤΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΜΑΣ ΚΛΕΙΝΕΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ (ημέρα γενεθλίων Άντερσεν) με ένα απόφθεγμα:

« η γνώση είναι το μάτι που φιλάει, που ερευνά, που συγκρίνει, που σκέφτεται, που περιμένει, που αρπάζει το φως, που προσθέτει στους περασμένους αιώνες το βάρος των καινούργιων και υπομονετικός φρουρός του χρόνου αποσπά ένα-ένα απ' το σύμπαν τα αιώνια μυστικά του»

Ανρί Λακοντέρ

« ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΒΙΒΛΙΟ» - 1^ο ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ- ΤΣΙΜΠΛΗ. Π

